

»Could the Ministry confirm that the passing of the new Danish legislation, L 197, will secure HEX equal and free access to the Danish market of video product of which the copyright holders have consented to rental in England?«

Med henblik på en belysning af eventuelle praktiske og markedsmæssige konsekvenser af det modtagne spørgsmål anmodede Kulturministeriet, inden man foretog sig videre i sagen, den 15. august 1994 Foreningen af Danske Videogramdistributører om at fremkomme med eventuelle bemærkninger.

Kulturministeriet modtog herefter den 8. september 1994 den i kopi vedlagte udtalelse fra Foreningen af Danske Videogramdistributører.

Ministeriet har siden den 12. oktober 1994 modtaget en telefonisk forespørgsel fra dommeren i Aalborg om, hvorvidt Kulturministeriet havde besvaret henvendelsen fra HEX Entertainment i London vedrørende forståelsen af det fremsatte lovforslag. Ministeriet har svaret, at man var indstillet på at besvare forespørgslen på den måde, at selv om en ret til udlejning i England måtte være givet, omfatter en sådan ret efter det fremsatte lovforslag efter ministeriets opfattelse ikke samtidig retten til udlejning i Danmark. Det skal samtidig bemærkes, at ministeriet har stillet besvarelsen af henvendelsen fra Home Entertainment Export i bero, til den igangværende retssag er afsluttet.

Bilag

Foreningen af Danske Videogram Distributører

Kulturministeriet 8. september 1994
Nybrogade 2
1203 København K.

Vedr: Deres J.nr. 92.001.1/8100-1 – spredning af eksemplarer af videogrammer efter udlejnings- og udlånsdirektivets ikrafttræden.

Idet jeg henviser til ministeriets skrivelse af 15. f.m. vedrørende forespørgsel fra Home Entertainment Export, skal jeg på vegne af Foreningen af Danske Videogramdistributører udtale følgende:

Henvendelse fra Home Entertainment Export står i forbindelse med en mellem Videogramdistributørforeningen og dennes medlemmer samt visse internationale filmselskaber på den ene side og Laserdisken, Aalborg på den anden side verserende retssag om Laserdiskens ad-

gang til at foretage udlejning af laserdiscs indeholdende spillefilm importeret fra England.

Der er nedlagt fogedforbud mod Laserdiskens udlejning af laserdiscs, hvortil rekvirenterne har enerettigheder, uden at samtykke til udlejning foreligger.

Justifikationssagen kan siges at indeholde to elementer. For det første gør rekvirenterne (sagsøgerne) gældende, at der ikke er givet tilladelse til udlejning af de pågældende laserdiscs, og at Laserdisken, Aalborg derfor alene har erhvervet salgsprodukter fra en engelsk grossist, som ikke har haft nogen tilladelse til selv eller gennem aftaler i England at foretage udlejning af de pågældende laserdiscs. Rekviritus (sagsøgte) er blevet opfordret til at dokumentere, at man har erhvervet de pågældende produkter fra en virksomhed, som fra den engelske enerettighedshaver har fået ret til at foretage udlejning af de laserdiscs, der er solgt til Danmark. En sådan dokumentation foreligger ikke og kan efter vor opfattelse heller ikke komme til at foreligge, idet enerettighedshaverne i England har meddelt, at man ikke har givet sådan tilladelse.

For det andet gøres det gældende, at selv om ret til udlejning i England måtte være givet, omfatter en sådan ret ikke samtidig retten til udlejning i Danmark, idet det for udlejningsrettigheder på samme måde som for retten til offentlig fremførelse som en del af ophavsrettens »særlige genstand« gælder, at den territoriale eneret skal respekteres.

Retten i Aalborg er ikke indstillet på at stille spørgsmål til EU-Domstolen, såfremt sagsøgte ikke kan dokumentere at have erhvervet produkterne fra en virksomhed, som har haft ret til at distribuere produkterne gennem udlejning. Efter rettens opfattelse følger det i et sådant tilfælde direkte af domstolens afgørelse i sagen Warner/Metronome Video ctr. Erik Viuff Christiansen, at udlejning i Danmark af videogrammer importeret fra et andet territorium, hvor rettighedshaveren ikke har meddelt tilladelse til udlejning, er forbudt, hvis der ikke foreligger særskilt tilladelse til udlejning i importlandet. Kan det derimod dokumenteres, at der er givet ret til udlejning i England, vil retten formentlig være indstillet på at stille et præjudicielt spørgsmål til Domstolen, idet man kan sige, at Domstolens ovennævnte afgørelse ikke har taget stilling til, hvorvidt den tilladelse, der er meddelt i én medlemsstat, automatisk anses for gældende også i en anden medlemsstat. Det er som anført vor opfattelse, at man kan operere med territori-